

NUMĂRUL 10 BANI

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
 încep la 1 și 15 ale fiecărui lună și se plătesc
 tot-d'una înainte
 în București la Casa Administrației
 în județe și străinătate prin mandate postale
 Un an în tară 90 lei; în străinătate 60 lei
 Șase luni . . . 15 . . . 35
 Trei luni . . . 8 . . . 18
 Un număr în străinătate 90 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ
ADMINISTRAȚIA
 No. 3. — STRADA CLEMENȚEI — No. 3

EPOCA

TELEFON

ANUNCIURILE
 În București și județe se primesc numai la
 Administrația
 în străinătate, direct la casa de distribuție și la
 toate oficiile de publicitate
 Anunțuri la pag. IV 0.80 l. Măsa
 „ „ „ III 2.— lei
 „ „ „ II 8.— „
 Inserțiile și reclamele 3 lei rîndul
 Un număr vechi 30 Bani
REDACȚIA
 No. 3 — STRADA CLEMENȚEI — No. 3

CONSFĂȚUIREA DE LA SENAT

SOLUȚIUNEA

După zece zile de tirguri, cabinetul Sturza, complectat cu d. Pallade, s'a înfățișat parlamentului fără a scoate de cuviință să dea vre-o explicație anticamerii deputaților.

Ministerul Sturza se prezintă moralmente slăbit, dacă nu materialmente zdrobit.

Negocierile din zilele din urmă dovedesc că d. Sturza recunoaște că, fără d-nii Stătescu, Fleva, Aurelian, el nu are autoritatea necesară pentru a da un guvern cu prestigiu în afară și cu putere în țară.

Grupul Aurelian iese micșorat, din punctul de vedere numeric. E probabil că cu lipsa de curaj moral ce domină acest grup, cu preocuparea de toate momentele a d-lui Aurelian de a nu face nici un pas care să-l înstreineze un partizan și cu strania pretenție de a face opoziție cu unele elemente budgetare, gruparea de la «Drapelul» va suferi numeroase defecțiuni.

Mat presus de toate, însă, păgubesc instituțiile parlamentare. De ce cred că se mai poate bucura un regim, în care grija intereselor de partid și a căpătuielii domină ort-ce altă preocupare, în care Gogu Cantacuzino și Fleva se insulă cum s'au insulată — pentru patrie, bine înțeles — și apoi se pomenește de împăcarea lor, invocându-se iarăși interesele țării?

Străpiciunea guvernului actual și slăbiciunea unanimităților compromiseseră îndestul parlamentarismul în cil să strinească pentru prima oară în România în contra regimului parlamentar niște protestatțiuni a căror origină și ființă nu sunt încă bine desluite. Spectacolul ce ni-l dă partidul liberal, tirgurile zilnice în cari se rezumă activitatea sa, subordonarea intereselor mai înalte a petițiilor și calculul unui partid fără rușine, conștarea la culpabilitate întreprindere a ruindrii instituțiilor noastre.

UN ISTORIC

Istoricul englez Walter Raleigh, închis în Turnul Londrei, se îndelintea cu scrierea operei sale *Istoria lumii*. Intr'o zi, el fu distras de la munca sa, prin o ceartă ce se iscuse sub geamurile închisorii. El urmărește, cu băgare de seamă, învalmășeala și socotețe că a văzut tot ce se petrecuse. A doua zi, vorbind cu un amic, care fusese martor și actor la acea scenă, el fu contrazis de acesta asupra tuturor incidentelor luptei. Meditînd atunci asupra greutății de a cunoaște adevărul despre evimente îndepărtate, cînd putuse fi înșelat chiar asupra celor ce se petrecuseră sub ochii săi, el aruncă în foc manuscrisul *Istoriei* sale.

Această dovadă de dragoste de adevăr o recomandăm meditațiunei d-lui V. A. Ureche.

Căci, ne întrebăm, ce temeiuri a putea pune viitorimea pe scrierile istoricului Ureche, cu privire la un trecut mai îndepărtat, cînd patima politică îl face să denatureze fără șfială evenimentele contimporane?

Ce credit se poate da d-lui Ureche cînd pomenește de strămoși al partidului liberal de azi, ce ar fi existînd pe la 1821 și 1848, ba chiar ar fi existînd sub numele de «liberal-naționali», și pomenește de ei cu aceeași grijă de adevăr care l'a făcut să descopere un coborît al cronicarului Ureche într'un domn ce se chema mai întîiu Popovici și apoi s'a prefăcut în Alexandrescu, spre a lua, în cele din urmă, numele de Ureche?

Dacă, acum trei ani abia, d. Ureche a putut taxa de trădător pe d. Ioan Lahovari, pe temeiul unor scrisori inventate, nu ne mirăm că d-sa să înfățișeze pe tatăl d-lui Lahovari, și cu dinșul pe întreg partidul conservator, ca profanatori ai datinelor sfinte ale neamului nostru.

Și pentru ce se silește d. Ureche să creeze acea legendă în contra unui bun patriot ca Nicu Lahovari, întocmai cum a creat o legendă, pe care ne dispensăm să o calificăm, în contra d-lui Ioan Lahovari, care e și el un bun patriot, căci, d-le Ureche, el și-a expus viața pentru țară și nu a speculat nici odată cestiunile naționale.

Pentru ce? Pentru a răspunde articolelor noastre cu privire la Revoluția de la 48.

Noi am dovedit că Eliade, pe lângă care Brătianu era un pigmeu, Eliade care a dominat toată mișcarea culturală în sfertul al doilea al secolului nostru, a pregătit toată mișcarea intelectuală din care a eșit 48; am dovedit apoi că Locotenența și guvernul revoluționar au avut direcțiunea mișcării politice de la 48; am arătat în fine că Ion Brătianu, polițaiul de la 48, a contribuit cel mult să compromită acea mișcare.

Și la toate acestea, d. Ureche răspunde că într'o ședință a Divanului ad-hoc, d. Nicu Lahovari a cerut să se steargă datele de 1821 și 1848 din proiectul de Memorand.

Din simpla enunțare a faptelor răscare slăbiciunea, demnă de compătinire, a argumentului d-lui Ureche.

Dar, să cercetăm lucrurile mai d'aproape.

În ședința de la 4 Noembrie 1857, Adunarea ad-hoc a Munteniei, discută textul Memorandului ce trebuia să se adreseze reprezentanților marilor puteri.

D. O. Robescu ceru să se steargă din proiect datele de 1821 și 1848.

După ce îl răspunde d. Turnavitu, *Monitorul Adunării ad-hoc* adăogă: «D. Lahovari zice că nu crede că toți aprobă opinia d-lui Turnavitu și cere a se vota amendamentul dumnealui».

Iar d. V. A. Ureche adăogă la rîndul său, triumfător: Iată că conservatorii au condamnat revoluția de la 48!

Dar să ne întrebăm—căci d. Ureche trece aceasta cu vederea—ce se urmărea prin acel Memorandum?

Se urmărea reintegrarea noastră în exercițiul drepturilor țării. În acest scop, căta să dovedim că dacă, de fapt, suveranitatea noastră a putut fi une-or știrbită, în drept autonomia țării rămăsese vecinic neatinsă.

Acest adevăr istoric trebuia să-l rezezmăm pe actele stărei noastre civile, adică pe acte diplomatice, pe capitulațiuni, pe tractatele domnilor țării românești, pe hatti-serifurile Sublimei Porți, nu pe discursurile lui Ion Brătianu ori pe articolele din *Pruncul român*.

Mircea I, Ștefan-cel-Mare, Bogdan, Petru Rareș, aceste mari figuri ale istoriei noastre, cărora datorim că țara nu s'a închinat streinilor, puteau fi invocați în fața Europei, nu Firirici, care n'a iscalit alt tractat de cît pe acela care deslipește Basarabia de patria noastră.

Dacă d. Ureche cunoaște vre-un tractat purtînd data de 1848, pe care se rezimă drepturile noastre la neafinare, atunci are dreptate. Pînă ce ne va produce acel document, noi nu putem de cît să lăudăm înțelepciunea celor ce au dat probă că-sî cunosc istoria, cerînd ștergerea datelor de 1848 și au avut priceperea d'a nu ne înstreina unele puteri prin amintirea unei mișcări al cărei merit era d'a fi fost îndreptată în contra unora din ele.

Revoluția de la 1848 a fost o mișcare generoasă, compromisă într'o privință și prin unele porniri descreerate. Alți și nimic mai mult.

Revoluția de la 48 nu ne-a înzebrat însă cu nici un instrument diplomatic, pe care oamenii serioși să-l poată produce înaintea unui areopag european.

Și d'aceia noi nu învinuim pe Ion Brătianu că n'a scăpat cu Pașopt Basarabia, la congresul de la Berlin.

Pașopt, ca act diplomatic, poate fi utilizat de d. Ureche, în corespondențele sale cu d. Roberto Fava, ori cu Felibrlif.

El mai poate servi spre a zmulge aplauze la Orfeu, dar și aceste aplauze își au, une-ori, răsplata... în congresele Ligel, de la Ateneu.

LE ROY EST MORT, VIVE LE ROY!

Drapelul de aseară, vorbind într'o notită, publicată la rubrica informațiilor, asupra ruperii tratativilor dintre guvern și Aurelianiști, spune:

«Cu risicul de a trece de optimiști, tot sperăm că într'un timp dat liberalii, vor răspunde la așteptarea generală a liberalismului, adică înțelegerea perfectă între toți liberalii fie ei de ort-ce nuanță».

Cu alte cuvinte, *Drapelul* ne spune: au fost tratări, nu s'a ajuns la nici un rezultat, dar asta nu face nimic; în curînd tratările vor reîncepe, se vor rupe, iar vor începe pentru satisfacerea și gloria liberalismului!

Negocierile sunt întrerupte, trăiască negocierile.

Consfătuirea de la Senat

Consfătuirea de ieri

Eri după amiază, la orele patru, s'au întrunit majoritățile parlamentare în sala Senatului. N'a asistat de cît un singur aurelianist, d. Marin Petrescu. Lătesciștii frunțați, în cap cu d. Eugen Stătescu, care de alt-fel a fost stăruitor rugat de d. Dim. Sturza la Senat să ia parte la consfătuire, au strălucit prin absența lor. Nici d. Djuvara n'a fost de față.

Jeremlădele d-lui Dim. Sturza

D. Dim. Sturza a luat cel întîi cuvînt și a spus că în vederea operelor de reforme pe care urmează să realizeze guvernul liberal, d-sa a luat inițiativa unei reconciliări a tuturor nuanțelor partidului.

În acest scop s'a adresat d-lui P. S. Aurelian, care de la început însă i a impus ca să trezeze și cu d. V. Lascar. Am făcut și acest sacrificiu, a zis d. Dim. Sturza — ca să trezeze cu d. V. Lascar, care e personal pornit în potrivă mea. Și am oferit Drapeluștilor trei portofolii, anume: instrucția, domeniile și justiția. D-nii Aurelian și V. Lascar, dar mai ales acest din urmă, au cerut portofoliile internelor, justiției și instrucției pentru d-nii V. Lascar, Em. M. Porumbaru și C. Dimitrescu-Iași. Au mai cerut ca d. Eugen Stătescu să fie rugat a lua președinția consiliului săli cel puțin să intre în minister.

În ce privește d. Eugen Stătescu, am răspuns că nu sunt dispus să fac acest sacrificiu pînă cînd nu se va face împăcarea; iar în ce privește remanierea ministerială, am declarat că nu pot să dau ministerul de interne tocmai omului celui mai pornit împotriva mea.

Ce vor Aurelianiștii? Să formeze un guvern? Nu sunt în stare, n'au oameni. La finance, de pildă, ar avea pe d. Costinescu, care însă a declarat în atilea rînduri, că nu vrea să intre în nici un minister; prin urmare pe cine ar pune la finance? Dar pentru ministerul afacerilor streine atî pe cine va? Am oferit odată d-lui V. Lascar portofoliul externelor și mi l'a refuzat, spunîndu-mi că nu este pregătît. Apoi ce fel de bărbat de Stat este d. V. Lascar, dacă nu e pregătît pentru toate portofoliile? La instrucție pe cine atî? Pe d. C. Dimitrescu-Iași; acesta în adevăr e om de școală și e bun pentru acest minister.

De alt-fel d-sa este pentru unire și doarește să lucreze și cu d. Aurelian și cu d. Fleva.

D. Sturza face apoi apel la concursul majorităților sale.

Discursul d-lui Take Giangi

D. Take Giangi face în treacăt cîte va laude d-lui P. S. Aurelian, apoi execută cu violență pe Aurelianiști.

Întîi se repede asupra d-lui V. Lascar, pe care îl acuză că a zădărnicit ori ce fel de împăcare. D-sa întrebă cine e d. V. Lascar? Ce serviciu a adus el partidului și vine acum cu pretenții atât de mari? Ce idei mari, ce reforme mari a propus el? Iși căuta numai de afaceri. La guvern n'a făcut nimic, de cît o singură lege, cea privitoare la pensia funcționarilor județeni și comunali; dar și această lege a gîsit o gata făcută de conservatori.

Dar d. Porumbaru? În opoziție îl știam că fine discursuri frumoase la Camera, că scrie frumos nu numai românește, dar și franțuzește. Venind apoi la guvern, ce a făcut? L'au apucat tremurăturile și n'a putut face nici o treabă.

D. Aurelian e singurul care, ori cînd, ar putea lua ministerul domeniilor.

D-sa s'fșrșește apoi cu următoarea declarație:

— Am fost și eu aurelianist, dar după ce m'am convins că oamenii aceștia n'au alt ideal, decît «școală tu să șed eu», adică numai poftă vulgare de ministere, s'am părăsit și acum fîgăduiesc a da tot concursul meu cel mai devotat guvernului.

Regretele d-lui Epurescu

D. Basile Epurescu și-a exprimat regretele că nu s'a putut face împăcarea în partid, care are mare nevoie de putere morală. Regreți și rezerva d-lui Eugen Stătescu.

Acuză apoi pe d. V. Lascar, dar acuză și pe guvern că n'a știut cum să completeze ministerul în urma demisiunei d-lui Djuvara.

ECHILIBRUL BUDGETAR

Se știe că liberalii au alcătuit în chip foarte neregulat primul budget al regimului lor. Vînd să îndeplinească măcar unele din făgăduielile nesăbuite ce făcuseră în opozițiune, ei au fost nevoiți să înglobeze resurse extra-ordinare în budgetul ordinar și să elimineze din budget cheltuieli ordinare, rămînînd să le acopere prin emisiune de rentă; peste toate aceste neregularități, au dezorganizat o sumă de servicii publice indispensabile.

Dacă deja acest prim budget a făcut o rea impresie în cercurile competente

din țară și de afară, impresia făcută de al doilea budget al regimului liberal a fost din cele mai penibile.

În adevăr, pe cînd budgetul 96-97 se înfățișa, de bine de rău, echilibrat, bugetul 97--98 a fost prezentat cu desăvîrșire neechilibrat. Alti expunerea de motive cu care d. ministru de finanțe și-a însoțit proiectul de buget, proiectele d-sale pentru modificarea patentelor și taxa timbrului, cît și lucrarea d-lui raportor al bugetelor, sunt dovezi oficiale despre aceasta. Comisiunea bugetară a fost silită, pentru a echilibra bugetul măcar pe hirtie, să umfle veniturile în înțelegere cu guvernul. Din această pricină, bugetul pe 97 — 98 se va și încheia cu un însemnat deficit.

Cu chipul acesta, doui ani de-a-rîndul, mulțumită incapacității regimului liberal, situațiunea noastră financiară s'a prezentat foarte prost înaintea lumii întregi. Cercurile financiare nu pot să nu fie îngrijate de acest fapt și creditul Statului român e foarte amenințat dacă bugetul pe 98-99 nu se va prezenta echilibrat în mod serios.

În momentul de față, de și așteptați nevoi așteaptă satisfacere, cea mai mare, cea mai imperioasă din toate e solida echilibrare a bugetului.

Fi-va guvernul liberal în stare să satisfacă această nevoie a Statului?

În interesul țării, am dori-o din toată inima. Regimul ar fi dator s'o facă, pentru că el singur a încurcat lucrurile.

Dar nu avem nici o speranță. Cînd ne gîndim că de mai bine de doui ani regimul acesta n'a fost în stare să facă nimic bun, cînd vedem că în toată această vreme el n'a făcut alt-ceva de cît să strice și să încurce, cînd punem la socoteală discreditul în care a căzut acest regim și nemulțumirile adînci pe cari le-a provocat, nu putem spera că va fi în stare să repare răul pe care le-a făcut finanțelor noastre publice.

CAVA

Un călător de prin pusturile Africii povestește că a întîlnit un trib ce se chiamă Mauri care, la zile mari, se dedă la următoarea petrecere: Tot tribul se adună în cerc, în jurul unui castron, ce se numește cava. Fie-care mîncăcă dintr'un fel de ardele roșu, care produce multă salviație și toți scîipă în castron pînă îl umplu. Cînd cava e plină de tot, toți cei adunați împrejur beau tot conținutul castronului, în mijlocul unei mari veselii.

Acest obicei treub să aibă o origină străveche, căci în cursul secolilor, aceeași datină a putut ajunge pe malurile Dunării și, în același timp, în centrul Africei.

Căci avem și noi pe Maurii noștri. Și ceremonia *Cavel* e păstrată cu sfințenie de «frații liberali».

Deosebirea e numai că la noi ceremonia *Cavel* se îndeplinește, cu sfințenie, în toate zilele.

Cînd e ruptură între frații liberali, se umple Cava și apoi, cînd reîncep tratativele de împăcare, se deșartă castronul, în mijlocul unei veselii desfrîinate.

UN SCANDAL

Voin să denunțăm opiniei publice un scandal ne-mai pomenit: de Sîmbătă seara pînă ieri, Luni după amiază, au trecut 48 de ore și totuși nici un fel de tratative nu au fost între guvern și Aurelianiști.

Țara nu poate tolera o asemenea stare de lucruri. Opinia publică este revoltată. Colectiviștii, a căror activitate se rezumă de astă dată în a se tocmi asupra portofoliilor ministeriale, a se pupa la unele ocazii și a se scîipa la allele, de astă dată au stat 48 de ore fără măcar să trezeze! Apoi unde mergem așa? Ce o să zică Europa? Cum? Stați 48 de ore, d-lor, fără să vă certați cu se cuvîne ministerul de interne? Dar bine așa pîde dați d-v. tinerei noastre generațiunii? Nu vedeți că dacă veți continua pe această cale sunt amenințate nu numai instituțiile democratice ale țării noastre, dar chiar și țara Statului se cutremură din temelii?

Ei, nu, d-lor, Europa, America chiar, au ochii ațîntiți asupra noastră.

Tratați mereu.

Quousque tandem!

TRIBUNA LITERARA

O scrisoare inedită a lui Ion Ghica

Constantinopol, 2 Martie 1857.

Scumpul meu amic și văr,

Sunt de vr'o lună la Constantinopol și am luat de mai multe ori condeul să-ți scriu despre mi și sute de chestiuni interesante, cari se agit și se tratează în acest moment în capitala aceasta, dar în fie-care dată am aruncat condeul și hirtia de turbare, vîzîndu-te și pe d-la că împărtășești ideea că eu mă facem atît de ridicul vînd să-mi puii candidatura la domnie. Este o idee nenorocită aceasta care a fost împărtășită și prințului Alexandru, care n'a văzut în cele cite-va avertismente pe cari i-le-am trimis de cît expresiunea unei prea vinovate nerăbdări de a-î urma. Partidul Știrbey-Bibescu a cîștigat tot terenul pe care l-a pierdut luptînd în contra morilor de vînt și a șicana pe ai săi, dintre cari cel mai mult au trecut și vor trece la vrășmaș, cu arme și bagaje. Eu imi spăl mîinile. Valachia va rămînea încă o dată datoare Prințului Bibescu cum i-a rămas și în 1842.

Nu datorez nimic nici unuia din membrii familiei mele și dacă exceptez pe Prințul C..., celor-l'alți nu le datorez nici recunoștința unei politete, căci ei s'au purtat față de mine ast-fel în cît să-mi stingă ori-ce sentiment de dragoste și ori-ce legătură de prietenie către dinșit. Ceea ce nu m'a împedat în ultimul an să fac tot ce-mi sta în puterea mea spre a pregăti pe prințul Alexandru, față de toți cei-l'alți concurenți, cunoscînd tot de o dată relațiunile sale cu Eliad, Zosima și Gr. Sturza și am făcut-o fiind-că am crezut folositor pentru țara mea și pentru ca să văd sfîrșindu-se domnia infamă a lui Ș.

Astă-zi, cu Prințul Alexandru s'a sfîrșit în țară, crez că o știe și el, și-și îndreptează privirile către moștenitorul său George, pe care nimeni nu-l vrea. Prințul Constantin se întunece în fața fratelui său Dimitrie, care nu vrea să-î cedeze, crezîndu-se destul de tare ca să facă să i se dea votul cum ar face o execuție de poliție.

Pot să fiu un ambițios și să vreau să parviu spre a-mi realiza niște idei sau niște visuri pe cari în tot-d'una le-am avut pentru țara mea în inima și în spiritul meu, dar nu sunt de loc un vanitos.

Dacă ajung în capul afacerilor, aș voi ca aceasta să se facă pentru interesele țării, iar nici de cum pentru ca să trec în haine brodate prin fața supușilor mei. Ori, pentru asta nu trebuie ca să vii în capul afacerilor nici prin intrigi nici prin partide, ci prin forța circumstanțelor. Dacă nu, nu. Și cum sunt destul de vîrstnic pentru a înțelege că nimeni nu mă va voi, nu sunt nici așa de nebul nici așa de prost ca să-mi pun candidatura. Ergo, mă voi pune la dispozițiunea aceluia dintre bărbații posibili pe cari îl voi judeca mai potrivit pentru țară, după cum am făcut anul trecut pentru principele Alexandru.

Dar, dacă mi se va pune înainte George Ghica, sau bezade Mitică, mă voiu reîntoarce foarte liniștit la Samos, unde voiu ști să mă baricadez în turnul Hissar, evitînd ori-ce întîlnire și ori-ce conversațiune.

Prințul Alexandru a făcut rău că a dat altă importanță chestiunei candidaturii, divizîndu-și ast-fel forțele de cari ar fi putut dispune în anumite momente, dacă nu în favoarea sa sau în a aceluia pe care el l-ar fi desemnat, cel puțin în potrivă lui Bibescu. A făcut rău că s'a dat din nou pe mîinile oamenilor cari l-au pierdut în 1842 și că a nemulțumit pe toți aceia cari l'au ajutat în 1856.

Azi urăște pe bătrînii hoieri și se teme de tineri; el a pierdut popularitatea ce l' facusem în țară și nici n'a cîștigat ajutorul Porței, care nu-l va sprijini cituș de puțin contra vointei țării. A voit să menajeze pe Aristarhii care s'a făcut Ciceroanele tinărului Știrbey și să plătească un agent căruia nu îndraznește a-î trimite scrisorile ce scrie. Sa nu-î închipuești că ambiționez pozițiunea acestui mizerabil. De loc. El a făcut propaganda anti-onionistă și lasă un drapel în mîinile lui Știrbey. N'am pretins nici o dată ca Prințul Alexandru să se facă șeful unei propa-

AFACEREA DREYFUS

INTERPELAREA d-lui JAURÈS

ROTCHILD PĂRĂSEȘTE FRANȚA

(Serviciul Agenției Romine)

Alger, 12 Ianuarie. — Afară de individul care a murit pe loc în timpul manifestărilor de ieri, unul din răniți a murit mai târziu.

Paris, 12 Ianuarie. — D-nul Naquet s'a întors acasă.

Deputații socialisti au de gând să ceară Camerei să determine asupra cui cade răspunderea în privința ordinului dat Simbătă soldaților de a năvăli în culorile Camerei.

Paris, 12 Ianuarie. — Camera deputaților. Sala este plină.

Răspunzând la o plîngere asupra intervenției trupelor în timpul ședinței de Simbătă, d. Brisson explică că soldații au intrat pentru a goli tribunale publice.

Interpelarea d-lui Jaurès

Continuând interpelarea sa de Simbătă, d. Jaurès întreabă dacă judecătorii consiliului de război au avut în minte acele atitudini culpabilitate lui Dreyfus. D. Jaurès protestează în contra ilegalității și violării dreptului. Reamintește procesul german în contra lui Degony și se miră că Franța nu poate judeca cu aceiași libertate.

Oratorul impută guvernului că nu urmărește pe Zola pentru acuzațiunile sale în contra generalilor.

D. Jaurès reproșează majorității că dă Republica pe mâna reacției militare și clericale și termină zicînd că socialistii vor apăra Republica (aplaude).

Răspunsul d-lui Méline

D. Méline refuză să răspundă, de oare ce guvernul n'are drept să se substituie justiției fetei.

Părerea Dreptei

D. Lanjuinais, al dreptei, cere ca guvernul să pue capăt campaniei abominabile a sindicatului Dreyfus.

Inchiderea discuției

D. Méline declară că guvernul nu poate să comunice procesul Dreyfus fără să comită o ilegalitate îndrăznească.

Președintele consiliului termină făcînd apel la toți acei cari iubesc Franța. Discuția este închisă.

Vot de încredere

S'au depus mai multe ordine de zi. D. Méline acceptă ordinea de zi a d-lui Bancel aprobind declarațiunile guvernului.

Ordinea de zi Bancel se adoptă cu 376 voturi contra 133. (Aplauze).

Contele tăcu un moment apoi zise surîzînd:

— Nu te teme, mosafirul nostru nu va muri de foame.

— Nu mă tem de asta, zise contesa; ași fi voit ca intențional să fi fost înștiințat spre a face o mică toaletă castelului de Trambly. Ce vrei? e o cochetație.

— Nu e nimic, zise d. de Franclos.

Guy te va scuza. Și plăcerea acestui aventuri e să sosești pe neașteptate.

Tot tînr d. de Franclos; de și avea patruzeci și cinci de ani, pe fața lui nu se vedea nici o schimbare. Ochiul lui era viu, înfățișarea elegantă, așa cum o fermecase pe ea. Ea și-l închipui cu zece ani în urmă, atunci cînd era ginere și se umi de drumul pe care îl făcuse inimile lor. D. de Franclos părea cu totul neschimbat. Și apoi ce-l reproșea ea? Mai nimic, sau prea puțin. Contele petrecea timpul mai mult la club de de cit cu ea și se ocupa mai mult de cai săd de curse. Greșeli ușoare pentru că el îi rămăsese un prieten sincer, devotat și plin de îngrijire. Cu toate acestea ea cugeta cu oare-care turburare la fiul bătrînilor lor prieten, la viconte Guy d'Airelle.

La rândul lui, contele nu părăsi din ochi pe femeia sa, pe frumoasa visătoare. Ea avea treizeci de ani și era superb de frumoasă. Păru-i blond încadra minunat drept ochii vii și o frunte de copil. Vorbind drept, ea era cu totul femeia de lume, poate prea liberă. Firlul ei cu Guy luă proporții îngrijitoare. Vina însă era a bărbatului care nu știa să-și păstreze afecțiunea femeii sale.

Trăsura se opri la scara gării, Guy alergă cu minile pline de pachete, «oare-care fructe zicea el».

Pe acest superb timp de Aprilie el își pusese cel mai strălucitor costum gri. Gușterul cămășii îl strălucia ca porțelanul. El avea ochii catifeleți, o frunte mică și un nas prea mare. D-na de Franclos suridea veselă.

— Bună ziua, Guy, zise contele. Apoi întorcîndu-se către vizitii zise apăsînd tonul: Să vii astă-seară la trenul de șapte ore, Guy. Din nou se întoarse către viconte: Uite, Guy! al un nume ca vizitii nostru! Ridicîndu-l pe un om, își zicea cu drept contele.

O luptă se începu între ei. Contele prindea cu o viclenie de sălbatec toate ocaziile spre a ridiculiza pe vrășmașul său. În vagon, contele puse pe Guy să deschidă fereastra și cum îl așezase în sensul mersului trenului, o muscă îi intră în ochi. Ochiul se roși și lăcrăma, contele îl ajută să-și scoată muscușii. Nu trecu însă mult și o a doua muscușii îi intră în cel-alt ochi. D-na de Franclos care fîntii îl plîngea, avea acum o poftă mare să rîză. Preștigiu lui Guy era atîns.

Trenul se opri la Trambly. Se coborîră; aerul de la țară și lumina soarelui îi ameli pușin. Mulțumită, contesa aruncă o ochiadă tînrului, care îl turbură cu totul. Contele însă observă acest lucru.

Dejunul improvisat fu foarte plăcut. Pe

ferestrele deschise se vedea la picioarele terasei apă limpede a unui lac în care cerul albastru se ogliunea. Un mic templu al amorului se zărea pe o insulă verde.

— E un adevărat decor de Imbarcarea pentru Cytera, suspină viconte.

— Dacă am face o mică preumblare, zise contele.

Contesa era mulțumită. Et porniră pe o alee pe lângă lac. Contesa își zicea privind pe Guy: mi se pare că e un alt om; Doamne! ce nas lung are! Et ajunseră la marginea grădinii. Dincolo începea pădurea despărțită printr'un șanț cu apă și în care erau fel de fel de flori! — Urmă? zise contele.

— Da, răspuse ea.

Et porniră înainte pe o alee îngustă care duce pe o scundură peste șanț. Ah! groapa asta perfidă, cu apă verde sub iarbă și flori, ea dete contelui o inspirație drăcească:

— Privește, scumpa mea, ce flori frumoase! zise el.

— Superbe! strigă contesa plină de admirație.

În acel moment nenorocitul Guy se repezise și uimit căzu în mijlocul moierii în loc de un pămînt tare. Mocița țîșni în toate părțile. Uimirea, zăpăceala tînrului care era în noroi pînă la brîu, era de nedescris. Pălăria îi plutea pe apă, iar gulerul cel alb era pătat peste tot... d-na de Franclos nu se mai putu ține și începu să ridă cu hohot de nu se mai putea opri.

— Ah! bietul meu Guy, zise contele... sunt dezolat... dar cine te-a pus să sări așa repede...

Contele îi întinse mîna și tînrul eși plin de moieră; apa murdără curgea șiroaie de pe el.

Ochiul contesii zicea: Nici odată nu'l voi vedea alt-fel. Un fulger de bucurie scintila în ochii contelui. Contesa îl observă. În primul moment voi să se supere. Faptul acesta nu era demn de ea, nu era demn de el. Dar cugetînd văzu că bărbatul ei ținea la ea. Contele era dar gelos! Purtarea bărbatului îi se păru o probă de iubire. Amorul său propriu fu măgulit.

Contesa se hotărî să-și răzune. Ea fu tot timpul foarte dragălaşe cu bietul Guy.

Cu toate că pantalonii prea scurți pe cari contele îi împrumutase tînrului, și cu toate că pălăria prea mică îl făcea și mai ridicul pe bietul Guy, d-na de Franclos îl arunca ochiade pline de foc cari disperau pe bărbatu-său.

La întoarcere, cînd Guy își luă plin de speranțe rămas bun pe peronul gării de la contesa și femeia sa, d-l de Franclos își zise făcînd o mutră foarte tristă: «Am pierdut partida!»

Și fără să zică un cuvînt, cu singele rece al unui superb jucător, se trînti în colțul trăsuri care-l ducea la hotelul lor din strada Grenelle. Dar după o tăcere lungă de tot, contesa își zise murmurînd cu un ton dulce:

— Aide, d-le diplomat, nu te dezolă... D. de Franclos mirat o privi. Ea avea o figură

dulce și puțin batjocoritoare. Cu o ne spusă mulțumire el ascultă în fundul sufletului său o voce care-l zicea: «Ai cîștigat partida!»

Declarațiile d-lui de Bülow

Berlin, 12 Ianuarie. — D-nul de Bülow declară în fața comisiei de bugetare că guvernul grecesc a supus cabinetelor europene raportul comisiei de control.

Grecia va vedea că controlul financiar răspunde intereselor sale și că viitorul său depinde urcarea creditului său.

Afacerea cretană

Întru ce privește afacerea cretană, interesul Germaniei se mărginește la faptul că Creta să nu fie obiectul unor neînțelegeri între puteri și să nu devie cauza unor turburări în Orient.

Afacerea Dreyfus

Cît despre afacerea Dreyfus, guvernul german trebuie să-și impue cea mai mare rezervă. D. de Bülow declară în mod formal că nici o dată n'a existat vr'un raport între ex-căpitanul Dreyfus și autoritățile germane. Constată cu satisfacție că chestiunea Dreyfus nu poate să turbure relațiile pacifice ce există între Germania și Franța.

În Estremul-Orient

Guvernul Chinez a satisfăcut toate cererile Germaniei. Măcelul misionarilor germani a fost răzbanat cu desăvîșire.

Cea mai bună garanție în contra reînnoirii unor asemenea fapte este șederea permanentă, fixată prin contract a unor trupe și corăbi germane, în baia Kiau-Tsciao.

Depeșile de azi

Serviciul «Agenției Romine»

Paris, 12 Ianuarie. — Se anunță din Candia Agenției Havas că în urma măsurilor luate s'a restabilit liniștea.

Constantinopol, 12 Ianuarie. — D. Mavrocordat a fost primit în audiență de Sultan și a prezentat scrisorile sale de creanță.

Viena, 12 Ianuarie. — Se anunță din Petersburg Corespondenței Politice că ministrul de război a ordonat ca printr-o companie a gazilor corpului Kexholm, al cărui șef este împăratul Franz-Josef, să se cheme pe viitor compania M. S. împăratului Austriei, și prima companie a gazilor corpului Regele Frederic-Guillaume III, să poarte pe viitor numele de compania M. S. împăratului german.

Praga, 12 Ianuarie. — Dieta a adoptat trei două-spre zecimi provizorii. Germanii n'au luat parte la vot.

Un comunicat al rectoratului școlii politehnice ordonă închiderea acestui stabiliment pînă la un nou ordin.

Colegiul profesorilor a înștiințat îndată de acest fapt pe ministrul instrucțiunii publice.

Un funcționar înalt al ministerului a sosit.

Corpurile Legiuitoare

CAMERA DEPUTAȚILOR

Ședința de la 13 Ianuarie
Ședința se deschide la orele 2.10.
Prezenți 118 deputați.
Preșidează d. D. Giani.

Se depune pe biroul Camerei diferite cereri de credite și mici proiecte de legi.

D. Iancovescu depune proiectul pentru recunoașterea ca persoană morală a Societății Presel.

D. Ghică Anastasescu reclamă că nu i s'au pus la dispoziție mai multe dosare, privitoare la direcția școlii normale din C-Lung.

D. Politicos declară că renunță la interpelarea pe care trebuia să o facă asupra șefului poliției din Tirgoviște și își rezervă dreptul de a reveni, mai târziu, asupra numirii prefectului de Dimbovița, care e făcută după intervenția onor. președinte al Camerei.

Risete — Aplauze.

D. Giani, președintele Camerei, vă rog să formulați interpelarea în dublu exemplar.

Camera ride din nou.
Se repetă votul, rămas nul în ședința precedentă, asupra concesiunii tramvaiului electric din Iași.

SENATUL

Ședința de la 13 Ianuarie
Ședința se deschide la orele 2.25 sub președinția d-lui C. Nicolaid.

Prezenți 83 de senatori.
Pe banca ministerială, d-nul general Berendei.

Se fac formalitățile obicinuite.
Se depune pe biroul Senatului un proiect de lege al ministerului de interne prin care orașul Droboiști este autorizat a contracta un împrumut de 300.000 lei.

D. Petre Grădășteanu cere biroului ca să intervie pe lângă d. ministru al lucrărilor publice pentru a i se pune la dispoziție procesele verbale ale comisiei însărcinate cu redigerea proiectului de modificare a legii căilor ferate de interes privat, procese verbale cari îl vor fi necesare la discuțiunea acestei legi.

Se intră în ordinea zilei.
Senatul se ocupă cu indigenate.

ULTIME INFORMAȚIUNI
Monitorul Oficial de astăzi publică decretul regal de numirea d-lui G. D. Palade, ca ministru al justiției.

Comitetul național al studenților va da un bal în ziua de 17 Ianuarie la Braila, pentru constituirea unui fond

necesar la traducerea și tipărirea în cinci limbi a memorului studenților romini către studenții străini.

Cu organizarea batului e însărcinat d. Dimitrescu-Brăila.

Din grezala de tipar s'a spus în ziarul nostru că d. Ion Lahovari ar fi candidînd la Bacău, cu ocazia apropiatelor alegeri parțiale legislative.

N'ar fi fost nevoie să revenim asupra acestei erori dacă un confrate din Capitală n'ar fi reprodus această știre greșită.

D. Lahovari candidează la Ploeshti.

Ziarul Alkotmány din Budapesta, vorbind despre protestul naționalităților, spune următoarele:

«Chestiunea naționalităților din Ungaria e și azi o problemă tot așa de mare, ca acum 30 ani! Această stagnare în idei nu e spre lauda bărbatilor politici maghiari.»

Și totuși, aceasta trebuie odată definitiv rezolvată, pentru că desconsiderarea ei și fatalismul nostru tradițional pot aduce unitatea statului în pericol.

Naționalitățile progresază în urma sporișirii de cultură a inteligenței lor.

Cu acestea le crește puterea morală și capabilitatea de organizație.

Nu-i iertat să uităm, că lumea se învîrte și că apelul la forțele alcătuitoare de Stat, la inteligența mai înaltă și avuția mai mare a rasei maghiare, se face numai cît timp naționalitățile rămîia pe cea treaptă de ignoranță, dezorganizare și sărăcie, pe care au fost pînă acum.

Politica maghiară trebuie să se abțină în chestiunile naționale și economice, de la vederile superficiale și de la fraze.

Aceste chestiuni trebuiesc studiate și rezolvate după dezvoltarea lor.»

O gazetă guvernamentală zice că d. Enescu va vota la Ploeshti pentru candidatul guvernului.

Putem dezminți această informație.

D. Enescu a făgăduit că va lucra pentru candidatul conservator și l va sprijini precum amicii noștri au sprijinit pe d. Voinov la Focșani.

În ziua de 11/23 Ianuarie, Banca Poporului, a început să primească al doilea vîrsămint asupra acțiunilor subscrise. Aceste vîrsăminte vor trebui efectuate toate pînă la 20 Ianuarie/1 Februarie a. c. Deja mare parte din acționari au vîrsat integral valoarea acțiunilor.

Operațiunile vor începe în ziua de 15/27 cor. De la această dată, se vor primi și depunerile lunare ale asociațiilor depunătorilor, prevăzute la art. 14—17 din Statutele Băncii Poporului.

De cînd d. Scupiowski este în capul Agenției Romine, serviciul telegrafic al acestei Agenții e tot ce poate fi mai detestabil.

Acum cit-va timp ne-a transmis trei zile de arîndul știri absolut false despre o pretinsă candidatură a prințului Mavrocordat la postul de guvernator al Cretei.

Acum cite-va zile un atentat anarhist a fost la Paris și Agenția d-lor Scupiowski și Sturdza nici nu l'a pomenit.

Pentru a servi pe cititorii noștri, am organizat un serviciu special la Paris.

Ei bine, o depeșă dată ieri la Paris la orele 5.40 seara ne a fost transmisă la orele 4 după miezul nopții, iar pe depeșe se zice că a sosit în București la orele 2 noaptea.

Vă să zică o depeșă de la Paris la București are nevos ca să vie, de peste opt ore, iar de la oficiul telegrafic pînă în str. Clemenței două ore.

D. Scupiowski și d. Kiru, tot ca unul fata mea.

Aseară aurelianistii întruniți la clubul lor așteptau cu nerăbdare rezultatul consfățuirii de la Senat a majorităților, precum și rezultatul audienței pe care a avut-o d. Em. M. Porumbaru la Palat.

Atît audiența d-lui Porumbaru, cît și consfățuirea majorităților prelungindu-se pînă la orele 7, mai mulți aurelianisti au părăsit clubul lor.

Aurelianistii liniți au fost revoltați de cuvintele rostite de d. Take Giani și au hotărît ca la consfățuirea de astă seară să propună începerea unei campanii de interpelări în contra guvernului.

S'a mai discutat și ideea demisiunii d-ilor Lascar, Șendrea, P. Grădășteanu și Ureche din vicepreședinția Camerei și a Senatului, drept manifestare în contra guvernului.

La consfățuirea de Duminică a aurelianistilor, cînd d. P. S. Aurelian a pus la vot dacă trebuie sau nu să se primească condițiile de împăcare propuse de d. Sturdza, d. C. Dimitrescu-Iași a declarat:

— Eu nu votez nici pentru, nici contra, ci mî răzbeș la avizul șefului meu, d. P. S. Aurelian.

D. Eugen Stătescu întrebat ieri la Senatul de Șendache, dacă pleacă în streindătate, a răspuns:

— Nu plec, cîci în curînd vești avea nevoe de mine.

Casa de depunerii și consemnațiunii a hotărît, ca pe viitor, cumpărarea de efecte publice să nu se facă de cît prin licitațiune.

O primă licitațiune se va ținea, în acest scop, Vineri la 16 Ianuarie.

Licitațiunile de această natură vor urma regulat, în fie-care Vineri.

Ministerul de interne a primit demisiunea d-lui G. Catârjan, din funcțiunea de primar al orașului Sulina.

Consulul general al Romîniei, în Odesa, d. Mavroieni, a înaintat ministerului de externe un raport asupra exportului cerealelor din acest port, pe anul 1896.

Raportul constată că, pentru exportul cerealelor, Odesa rămîne primul punct în Rusia. El a atîns, în 1896, cifra de 93.000.000 puduri, reprezentînd un total de 64.000.000 ruble.

Zilele acestea a circulat zvonul, despre o convenție militară, ce s'ar fi încheiat între Austro-Ungaria și Serbia, prin intermediul ex-regelui Milan, numit general suprem al armatei srbheșii.

După termenii acestei convenții, Austro-Ungaria are dreptul să intervină militarmente, pentru susținerea dinastiei Obrenovici, în cazul cînd o revoluție ar izbucni la Belgrad. Ocupîndu-se de această chestiune, L'Independance Belge se înoeste de acceptarea ei, de către împăratul Franț Josef.

«Acceptarea ei nu ar fi de nici o utilitate pentru Austro-Ungaria și ar autoriza pe Rusia să caute o compensațiune, care nu ar putea fi alta de cît ocuparea Dobrogei, pentru a fi dărîuită Bulgariei», conchide organul din Bruxelles.

SPECTACOLE

Marți, 13 Ianuarie 1898.

Teatrul Național. — Curcanii, de d. Gr. Ventura.

Cirel Langer. — Reprezentațiunii variate. Debutul clovniului rus Babuschin.

Sala Lukianof. — Fosta trupa a teatrului Hugo.

Sala Boulevard. — Mare bal mascat.

Sala Hugo. — Bal mascat. Miercuri, 21 Ianuarie mare bal mascat la la Moulin Rouge.

Café Boulevard. — Concertul orchestrei Weinberger.

Café Nationala. — Concertul orchestrei Rubinstein.

Sala Bragadir. — Concertul orchestrei Pusch.

Sala Alcazar. — Astă seară primul debut al trupii rusești compusă din 10 persoane.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-nul Nicolae Varabief, funcționar, din comuna Harșova județul Constanța, a făcut cerere la acest minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Varabief» în acela de «Vrabiescu» spre a se numi «Nicolae Vrabiescu».

Ministrul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune, în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

Un student universitar... o ofera a da meditații de cursul primar și secundar, în condițiuni foarte modeste.

A se adresa: «A. B. meditație» la administrația ziarului EPOCA.

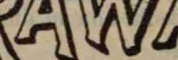
MINISTERUL JUSTIȚIEI

PUBLICAȚIE

Domnul Nicolae Ștefănescu din București, strada Cuțu de argint No. 15, a făcut cerere la acest minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Ștefănescu» în cel de «Stoienescu», spre a se numi «Nicolae Stoienescu».

Ministrul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

ADEVARAT

CEAIU RUSESC

ADEVARAT

AL INNALT CONGESIONATEI SOCIETATI DE EXPORT DE CEAI RUSESC

KARAWANA

540 IN MOSCOA

De vînzare în toate magazinele de coloniale din capitală și din provincio

Doamna Dr. TATUȘESCU

S'A MUTAT 193

23, Strada Romană, 23

Consultațiune de la 1—3

pentru boalele genitale și urinare la femei

AVIS IMPORTANT

Pentru Cumpărători de

MOBILE

neumultumiri, și cu riscul de a presăra armata cu bătrini? Căci cea mai mare parte din sătenii noștri, din pricina răului trai...

Pentru ce sforțăm anormale, pe cînd pe calea mare și bătău, cu legea de recrutare în ființă, putem dobîndi cele mai strălucite rezultate?

Nu trebuie ca să ajungem aci de cît, o dreață formare a tabelor de recensiment, a verificării și centralizării lor și a operațiilor consiliilor de revizie...

Prin urmare, îmbunătățirea lucrurilor atrîna de noi însuși și tot răul ca și tot binele, noi singuri ni-l procurăm.

Nu se împușcă vrabia cu tunul, nici nu se acoperă insuficiența ministrului de război prin grămădirea fără șir, și fără rost, a o mulțime de legi organice, avzîrile în virtutea discuției publice...

Al 3-lea punct din legea de recrutare, e privitor la tace.

Din țese, se va alcătui tezaurul de război, visează d. ministru de război, precum murgul din poveste, visa să mănince iarba verde ce se crește la Primă vară pe cîmp.

Că dorința d'a aduna asemenea taxe, nu lipsește d-lui ministru de război, nu ne îndoiu cu desăvîrșire.

Marea majoritate a streinilor, adică E-breii, sunt săraci lipiți și peste măsură de sîreți. De la cei ce n'are, nici Dumnezeu n'are ce lua; ne cum percepătorul. Tezaurul războiului va fi prin urmare un mare...

cazan, plin cu un mare nimic; ba plin poate, cu certificate de pauperitate, liberate cu profuzie și cu ușurință, de autoritățile competente.

Nu mai vorbim de impozitul proporțional și de modul de a percepe aceste taxe militare, căci el e și brutal și revoltător, cu toate că este opera unui ministru, militar, ce nu predică de cît moderație, tacet, cumpătare, și care a produs de fapt, o balamucească destrăbălare în administrația ministerului de război.

Prin urmare, nici de a aduna taxe militare nu veți avea parte.

Prin urmare, legea de recrutare ce o propuneți, este o impotentă zgîndăreală.

VIII

INCHEIERE

Vo!, cari aveți încredere în armată și în viitorul său, pentru că aveți încredere în țară și în viitorul ei; voi cari guvernăți cuvîntul, său mînuți pana; voi reprezentanți ai țării în parlament și voi reprezentanți ai presei, dați strigătul de alarmă în privința armatei caei această instituție, după urma căreia trăiți și veți trăi, e grea bolnavă și peirea sa, va fi peirea neamului nostru.

Nu vă lăsați a aluneca pe clina înșelătoare, că de armată îngrijesc sefi săi naturali; căci acei sefi, dorm somnul neștiinței său ul nepăsării, și fiind-că lor și lingușitorilor lor, le merge bine, scotesc ca și acestor nobile și mute martire, îi merge bine.

Fiind-că armata tace și rabdă, generalul Berendei, crede că dînsa e mulțumită?

Cum tunul nu știe să plîngă, ast-fel oastea nu știe să se bocească.

Dar cei cari sunt datori să privegheze asupra ei, trebuie să-și aducă aminte, că țaria armatelor, o dă disciplina, organizarea, îndestularea ei, cu cele trebuincioase, pentru hrana trupului și hrana sufletului său.

Tot ce vorbesc, tot ce cugetă, tot ce scrie în România, sunt datori să îngrijească de armată, arătîndu-i nevoile de la înălțimea tribunel, său în coloanele ziarelor; căci a o lăsa la îngrijirea miniștrilor de război, așa cum îl avem de cîțiva ani încoace, este a crea puterii noastre militare, situația a-celel femei, care, fiind bolnavă de ochi, bărbatul său îl îngrijă ochii, cu furea.

Voiți rol mare în Orient și influență în Peninsula Balcanică, și nu îngrijiiți de armată?

Voiți să țineți piept nesocotitel și primejdioaselor acțiunilor Ungurești și nu îngrijiiți de armată?

Voiți o Romnie mare și puternică și nu îngrijiiți de armată?

Vă mulțumiți numai cu lustru? Cu vizita împăratului Austriei la București, și cu vizita Regelui nostru la Pesta?

Intre starea noastră de astăzi și un strălucit monument funebru și multă asemănare. Pe d'asupra marmură, lux, artă; înăuntru însă, sîcieri cu cadavre, mizerie, vermi.

Romnia oficială înfloritoare, bogată, plină de viață; Romnia reală, săracă de bărbați politici însemnați, fără armată bine organizată, fără generali, așteptînd evenimentele cu o nepăsare și într-o destrăbălare criminală.

Pe cine înșelăm cu fanfaronadele și cu laudele noastre deșarte?

Nol cunoaștem jalnică noastră situație și socotim că reprezentanții puterilor și însărcinații lor militari, nu o cunosc? Vați strins împrejurul Regelui și toți îl...

cîntați și îl slăviți, nu cu un patriotic devotament, ci pentru ca să vă dea fără să meritați, puterea și bugetul.

Poate chiar dinastia, să se găsească într'un moment de înflorire, aceasta nu dovedește că țara se răsfăță în prosperitate. Ludovic al XIV, era regele Soare; uimise lumea cu fala și splendoarea tronului său; pe cînd Franța, purta în sinul ei, cangrena vițului, a corupției, a anarhiei morale, a sărăciei, a dezorganizării, a putreziciunii, a peirei.

Regele Carol e înțelept; Regele e mare căpitan; Regele e un mare politic. Dar Regele îl trebuie consilierii cu mîntea ageră, cu inimă românească, cu caracter bărbătesc, și din nenorocire asemenea oameni se găsesc astăzi, foarte rar în țara noastră.

Această carte, e ferul roșu și pus pe cangrenă. Deșteptase-vo!, cei cuprinși de o vinovată amorie?

Vom vedea și Vom reveni.

Apă de gură

și Praful de dinți igienice

DOCTORU BOSIANU

Dentist, Str. Regală, 8

Singura Apă de gură care posedă un certificat de la Institutul de Bacteriologie ca apă de gură antiseptică. Indispensabil pentru ori-ce persoană care dorește a-și conserva dinții. Se află de vânzare la: Drogueria I. Zamfirescu, Strada Academiei 4, Farmacia Brîndușii, Strada Clementei 27, Magazinul d-lui G. Melle, Calca Victoriei 36.

G. APOSTOLEANU

36 Calea Victoriei 36

A sosit un mare transport de

OBIECTE PENTRU CADOURI

Mare expozițiune de Jucării pentru copii Mare depozit de Lămpi, Cristalieri, porcelanuri, parfumerie, pielărie, cărucioare 1. și velocipe de pentru copii

Adevăratele MASINI SUEDEZE cu petrol PRIMUS numai cu Lei 16.50

LEI 48 COKS 48 LEI DE UZINA

1000 kilograme I-a calitate transportați la domiciliu în saci BRIQUETTE Englezești, Cocs de topit. CARBUNI REGALE din Germania înlocuind Cocs și Lemne de foc. Lei 46. 50 kgr. pentru probă aduse acasă. Lei 3.

COKS MARUNT pentru sobe paragine și sobe belgiane. Lei 54 tona. Carbuni de piatră de Petroseny și Cardif.

ANTRACIT ENGLEZESC pentru sobe Helios și pentru sobe Sirius. Lei 62.

Greutate GARANTATĂ Expediția en gros din Galați, Brăila, Constanța.

CAROL LÖWENBACH STR. SFINȚI VOEVODI, 5

Advertisement for Pougues St. Léger mineral water, highlighting its benefits for various ailments like stomach issues and rheumatism.

Advertisement for D-na ANNA, a well-known hairdresser located at Strada Țăranilor, No. 35.

Advertisement for H. I. RIEBE, a carriage manufacturer at Str. Romulus, No. 11, featuring an illustration of a horse-drawn carriage.

A large advertisement for a book catalog, featuring a detailed illustration of a landscape with a tall tower, a hot air balloon, and various buildings.

Cereți gratis Catalogul Bibliotecii pentru toți la librăria editoare Storck & Müller BUCUREȘTI. - 70, Calea Victoriei, 53.

Advertisement for ALBERT ENGEL SOR, a shop established in 1950, offering lamps, porcelain, and machinery.

Advertisement for COCS gas, highlighting its quality and availability from A. Goldstein.

Advertisement for PETROLII PETROLII, featuring Heinrich Durr and offering petrol products.

Advertisement for SIRIUS American stoves, showing an illustration of a stove and describing its features.

Advertisement for AU PRIX FIXE, a store offering various goods at fixed prices.

Advertisement for DENTALBIN toothpaste, featuring an illustration of the product and describing its benefits.

Advertisement for Tuică de Florica and Tuică de Golești, offering medicinal products.